

b) With verbs of indirect statement

1/ Change the second given element into an infinitive clause so that it combines with the first one:

❖ Example: ὁ διδάσκαλος νομίζει ... / ὁ μαθητὴς τοῦτο ἐποίησεν > ὁ διδάσκαλος νομίζει τὸν μαθητὴν τοῦτο ποιῆσαι.

- οἱ πολῖται νομίζουσιν... / ὁ ἄρχων πολεμεῖν βούλεται.
-

- οἱ πολέμιοι ἐνόμιζον ... / οἱ Ἀθηναῖοι εἰσβαλοῦσιν.
-

- ὁ νιὸς οἴεται ... / ἡ μήτηρ οὐ διὰ πολλοῦ εἰς τὴν Ἀκρόπολιν ἀφίξεται.
-

- ὁ Ἀχιλλεὺς ἤγειτο ... / ὁ Ἔκτωρ ἐν τῇ μάχῃ ἀποθανεῖται.
-

- οἱ φύλακες φήθησαν ... / οἱ αἰχμαλώτοι ἀποφυγεῖν πειράσονται.
-

2/ Change the infinitive from present to aorist or vice-versa and observe the change in meaning:

- οἶμαι τούτους τοὺς παῖδας σοφοὺς εῖναι /

- ἄρα νομίζεις με τοῦτο εἰπεῖν /

- ἐνόμιζον δὲ οὐδεμίαν εῖναι / σωτηρίαν (*Xenophon, Hellenica*).

- ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι πάσας τὰς πόλεις διὰ τοῦτο τοὺς νόμους τίθεσθαι /
(*Lysias, De Caede Eratosthenis*).

3/ Let's do the process backwards: for each one of the previous sentences take the indirect statement (the infinitive clause) and put it into direct form:

❖ Example: νομίζω τὸν Σωκράτη βίβλον γράφειν / γράψαι.

Infinitive clause: τὸν Σωκράτη βίβλον γράφειν / γράψαι

Direct statement: ὁ Σωκράτης βίβλον γράφει / ἔγραψεν.

Previous sentence:

Infinitive clause:

Direct statement: